

Chcete tomu kalendář, že je na obzoru prodloužený víkend, a Vám se nechce sedět doma. Po chvíli hledání najdete nabídky různých eurovíkendů, ale při pohledu na cenu radši pojedete na chatu. To je škoda! Vždyť se někde můžete vydat sami a mnohem levněji, my se s Vámi podělíme o zkušenosti jak na to.

Destinace

První otázka je samozřejmě kam. Pokud tedy nehledáte vyloženě vlastní alternativu k prodávané nabídce, koukáte právě na mapu a rozmýšlíte. Někdo chce do přírody, někdo chce prostě prozkoumat cizí město či kulturu. S přírodou Vám tady neporadíme, to je vyšší cestovatelská liga a chce to víc příprav. Města jsou ale fajn, a pokud se takto vydáváte někam poprvé, jsou asi nejlepší volbou. Typicky si vybíráte mezi hlavními městy po Evropě. Při výběru vezměte v potaz hlavně tyto věci:

Vzdálenost a dopravní dostupnost

Asi se sami domyslíte, že ani prodloužený víkend není nekonečný a strávit z toho 24h cestováním není právě optimální. Možná je lepší jít na to od lesa, a začít nejdříve studovat nabídky autobusových, vlakových či leteckých společností.

Cenové relace v dané zemi

Ani levná letenka nezaručí levný eurovíkend. Hodně se také projeví ceny ubytování a jídla. Náklady za vstupné do muzeí či divadel jsou samozřejmě také podstatné. Program ovšem přizpůsobíte svojí kapse, hlad jen do určité míry.

Období návštěvy

Kdy máte volno nebo dovolenou si ne vždycky můžete určit sami, ale určitě tomu přizpůsobte výběr destinace. Ať už pojedete kamkoliv, něco tam uvidíte, ale ujistěte se, že o to hlavní jste nepřišli. Nás třeba tolik nezajímaly zábavní parky, takže jsme klidně jeli do [Kodaně](#) v půce března než se otevřel park Tivoli. Kdybychom ovšem cestovali s dětmi, byla by to asi katastrofa.

Berte v úvahu počasí, dobré se je podívat na průměrné teploty a srážky v daném období. Například Španělsko je prý nejlepší v květnu a září, během prázdnin je zde velké horko. Což ovšem nevadí, pokud sháníte pobyt u moře. V Bratislavě se zase v průběhu července a srpna se drží hejna komárů v okolí Dunaje. V Norsku v zimě zase bude málo světla během dne.

Ne všechno ale souvisí s počasím. Pozor i na svátky. Například v období Velikonoc bývají v mnoha zemích zavřené obchody a například Řím bude přečpaný lidmi.

Jazyk a domluva

Umíte-li anglicky, máte nenulovou šanci domluvit se po celé Evropě. Samozřejmě každý jazyk, který alespoň trochu umíte použít, se může hodit. V hotelech a na letištích většinou nemáte problém, pokud mluvíte i jinak než česky, v obchodě či malé restauraci to pak může být celkem dobrodružné. Pokud nemíříte do vyloženě turistické zóny, míra dobrodružnosti samozřejmě stoupá.

Doprava

Ačkoliv výběr destinace uvádíme jako první, možná začnete nejprve dopravou. Záleží na vaší kapse, chuti cestovat a případné (ne)chuti k létání. U vlaků je to jasné, zkontrolujete naše České Dráhy, rakouské ÖBB, či německé Deutsche Bahn. Občas naleznete výhodné jízdenky příhraničního cestování, ale moc to nevyužíváme (RegioJet nebo LeoExpress asi spíš jen v rámci ČR).

S autobusy je to zajímavější, zkontrolujte StudentAgency nebo Eurolines (osobně mám lepší zkušenost se StudentAgency, viz článek o [výletu do Budapeště](#)).

Nákup levné letenky

Pravidlo nejdůležitější: letenky koupené v přestihu (i několik měsíců!) bývají výrazně levnější. Druhým extrémem jsou samozřejmě last minute letenky, které taky mohou být výhodné, musíte ale být vážně flexibilní.

Nezapomeňte však na letadla. Jednak u nás létají různé nízkonákladovky - RyanAir, easyJet, SmartWings, WizzAir, ... Seznam najdete na [wikipedii](#). Proč o nich píšeme a nezačneme vyhledávači letenek? Protože vyhledávače letenek je moc neukazují! To ale neznamená, že jsou k ničemu! Dobrá strategie je se podívat na Pelikána, Letušku, nebo něco podobného, najít si dobrý let, a pak se podívat přímo na web letecké společnosti, se kterou byste letěli. Většinou je to tak, že když koupíte letenku přímo u letecké společnosti, vyjde Vás to levněji.

Samozřejmě do ceny letenky je nutné zahrnout i transport z/na letiště. Například v [Oslo](#) jsme za jednu jízdenku z letiště Gardermoen do centra vyplázli 170NOK (cca 500Kč).

Cestování v místě

Kdo rád chodí pěšky, ten ušetří. Tohle se mi osvědčilo dnes a denně. Pokud to zvládnete, chodte všude pěšky. Prohlédnete si město úplně nejvíc, a dobře se zorientujete. Samozřejmě i MHD není špatná volba. Obzvláště, pokud nebydlíte blízko centra, nebo pokud je město hodně velké. V [New Yorku](#) bych asi prochodil boty, tam se mi vyplatilo si koupit jízdenku s několikadenní platností. Naopak Budapešť nebo [Viedeň](#) je podle mě pěšky zvladatelná.

Ubytování

Přiznám se, nikdy jsem nešel do rizika, vždycky jsem ubytování hledal předem. Záleží na Vašich preferencích a počtu osob. Nenároční drsnáci můžou jít do levných hostelů, kde je často několik osob na jednom pokoji. Nebo jste sice sami, ale to místo vykazuje různé nedostatky. Určitě doporučuji před rezervací místa hledat zkušenosti ostatních lidí.

Pokud se Vám nechce moc dlouho strávit hledáním, asi nejjednodušší startovní bod je [Booking.com](#). To neuvádíme, že bychom jim chtěli dělat reklamu, ale mají dobré cenové nabídky, vcelku jim jde věřit, že při platbě kartou Vás neoberou (jako mě při rezervaci hostelu v New Yorku přes web...), a není to jen exhibice pár vybraných pastí na turisty.

Při ubytování samozřejmě zvažte vzdálenost do centra a případně blízkost zastávky metra nebo tramvaje. Taky ale pozor na ubytovnu na nejrušnější dopravní tepně. Sice to máte všude blízko, ale pokud se budete chtít vyspat, tak si pořídte špunty do uší.

Co navštívit, plán výletu

Tohle by měla být ideálně nejzávažnější část. Hledejte články a zkušenosti o daném místě. Přečtěte jich víc a podívejte se určitě na ta místa, na kterých se lidé shodnou. Není však na škodu jít i na nějaký extrabuřt, to jest, kam nelezou všichni turisté. Hledejte hlavně zkušenosti lidí, nebo si kupte v knize tištěného průvodce. Informace na stránkách cestovek jsou sice hezké, ale je to jako si kupovat byt a věřit jen realitákovi.

Podívejte se na otevírací doby a vstupné, pokuste si vybraná místa rozdělit tak, abyste zhruba věděli, co je plán na jeden den. Není od věci se přitom dívat do mapy, abyste na místě nezjistili, že bez teleportu nevidíte skoro nic. Občas je dobré si mapu vytisknout, ale nosit sebou štos papírů je obvykle otravné. Dobrý tip je na letišti / v hostelu / infocentru co nejdříve po příjezdu zkonfiskovat turistické materiály - oficiální tištěné průvodce a mapy. Tyhlety pamflety, ač často plné reklam, bývají na dobrém papíře, takže se Vám hned nerozmočí. A také se často dozvíte něco, co na webu není.

Pozor na plánování více muzeí do jednoho dne. Běžný duševně zdravý člověk zvládne maximálně dvě muzea za den. Pak Vás to buď přestane bavit, nebo večer zjistíte, že už ani netušíte, kde jste byli.

Pokud nejste mistři organizace, něco se pokazí. To je tak jediné, na co se lze spolehnout. Někde bude zavřeno, něco bude propadák, i když to všichni vychvalovali. Mějte na každý den nějakou časovou rezervu (stejně se někdo brzo unaví a začne se dožadovat posezení v nálevně či restauraci ☐), ale také mějte v hlavě v záloze pár míst, která sice navštívit nemusíte, ale rádi se tam podíváte, když plán selže.

A to nejdůležitější na závěr - žádný stres! Nejste na závodech nebo zahraniční misi, jste na dovolené, tak si to užijte. Koukejte po tom co Vás baví, když někde uvidíte něco zajímavého, běžte k tomu a kašlete na chvíli na plán. Často jsou to pak ty nejlepší zážitky.

Bezpečnost

V každé zemi je to s bezpečností jinak. Například v Norsku Vám hrozí zpíš nebezpečí v přírodě, že někam spadnete, na Ukrajině ve městech zase převáží lidský faktor. Častou jsou to sice jen stereotypy (takže například i když metro v New Yorku je hnusné, o život tam přes den nepřijdete a je to efektivní způsob dopravy), ale vyplatí se mít na pozoru.

Hlavně pozor na kapsáře, to je asi největší nebezpečí. Peněženky a mobily nedávejte do kapsy kalhot ani do snadno přístupných míst batohu na zádech. Nevezmu si na svědomí někomu radit, aby nosil ledvinku, ale například náprsní kapsy jsou v tomhle ohledu fajn. Zejména pozor na osoby, co se drží v závěsu, nebo do Vás nápadně vrazí a „navalí“ se na Vás.

Určitě asi nepůjdete za osobami, které prosí o pomoc a žádají Vás ať právě Vy s nimi jdete do té temné uličky. Nesnažte se lidem pomáhat osobně, maximálně zavolejte policii nebo záchranku (většina Evropy má linku 112). Tohle je ovšem extrém, tak zase nebudte úzkostliví. Obvykle stačí hlídat si kapsy, znát číslo na krizovou linku a používat zdravý rozum.

Taky není od věci se na cestu připojistit. Tady bych jenom poznamenal, že pojištění zavazadel je většinou na houby, stejně jsou ty podmínky udělané tak, že se Vám to nevyplatí.

Přejeme hezký výlet.